

Biserici noi, biserici vechi

de Ionel Cadar - Atlanta, GA

„Voi însă, sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie a Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce va chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” (1 Petru 2;9).

La început e bine să știm, chiar dacă repetăm, ce este Biserica, care este ființa și lucrările bisericii, care este aspectul văzut și nevăzut al bisericii.

Spre deosebire de alte locuri, de alte organizații omenești, cum ar fi: școli, grădinițe, cluburi, teatre, societăți comerciale, ferme agricole, fabrici, sindicate, partide politice, etc. pe care oamenii le înființează și tot ei le desființează, Biserica este locul de reală întâlnire duhovnicească și de viețuire tainică împreună cu Hristos Întemeietorul și Capul văzut al Bisericii. Hristos îi mântuiește pe cei ce se unesc cu El, asimilându-i în omenitatea Lui înviată. Această extindere a lui Hristos în cei ce vin la El este Biserica, organismul în care se încorporează sau în care sunt încorporați cei cuprinși în lucrarea de mântuire personală a lor de către Hristos, care îi primește și îi ridică treptat la starea omenității Sale de după înviere, prin harul revărsat asupra lor de Duhul Sfânt în sfintele Taine.

Astfel, Biserica este extensiunea comunitară a lui Hristos sau organismul viu a celor adunați în Hristos, ei constituind trupul tainic a Lui, iar Hristos este Capul pururea viu și activ al acestui trup, niciodată despărțit de trup. Biserica este terenul sau mediul de lucrare a harului divin care coboară cu putere din Hristos, prin Duhul Sfânt, sălășluit în omenitatea îndumnezeită a lui Hristos și se comunică membrilor ei, credincioșii, a căror viață spirituală constă din împărtășirea cu Hristos.

Cuvântul Biserică nu se referă la clădire, care este mai mult sau mai puțin asemănătoare marilor temple din antichitate. Biserica este formată din pietre vii; „și voi ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos”. (1 Petru 2;5). Folosind cuvintele organism sau organizație dumnezeiască referitor la Biserica lui Iisus Hristos ca să explic faptul că Dumnezeu este întemeietorul, Cel ce o stăpânește, Cel ce o ocrotește, Cel ce îi întreține viața. Ea este o orânduire asemănătoare celor cerești, aici jos pe pământ. Dar în înțeles mai deplin, mai intim și mai real, Biserica, repet, este un organism viu, „căci după cum într-un trup avem mai multe mădulare și mădularele nu au aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora” (Romani 12-4-5).

Lubite cititor, cercetează-te dacă faci parte dintre cei ce formează Biserica lui Iisus Hristos. Poate te numești creștin, poate studiezi Biblia, poate mergi ca și mine la un loc de rugăciune, poate pașii tăi se îndreaptă spre drumul luminos al mântuirii. Dacă da, te îndemn stimat cititor, continuă și vei găsi fără îndoială hrana Cerească atât de necesară sufletului tău în căutarea fericirii divine.

Ființa și lucrările Bisericii. Biserica este și instituție dar numai în sensul obișnuit de așezământ juridic de reglementare cu raporturile exterioare dintre membrii ei sau a acestora cu cei dinafara ei, reglementare dependentă de opinii și interese omenești, subiective și schimbătoare, deoarece ea își are normele de viață dela Dumnezeu. Ea este și rămâne aceeași instituție vie, mereu neschimbată, avându-l temei instituțional pe însuși Hristos – Calea, Adevărul și Viața (Ioan 14;6).

Biserica are un aspect văzut și altul nevăzut. Fiind comunitate a credincioșilor și instituție pentru ei, în scopul bunei organizări a vieții lor, cu ierarhie păstrătoare și propovăduitoare a învățaturii lui Hristos și administratoare a Sfintelor Taine, Biserica este văzută.

Aspectul nevăzut al Bisericii constă în însăși Capul ei, Hristos precum și harul mântuitor a lui Dumnezeu ca și unirea duhovnicească a mădularelor, a credincioșilor cu capul Bisericii, unire nevăzută precum și cea a sufletului cu trupul.

De ființa Bisericii ține și independența față de greșeală, adică neputința de a greșii, întemeiată pe calitatea ei de trup tainic al Domnului, care niciodată nu e despărțit de Capul Său, Iisus Hristos. Biserica este singurul mediu hotărât de Dumnezeu, prin care credincioșii își pot câștiga în mod obișnuit mântuirea. În Biserica se află „Duhul adevărului care învață tot adevărul” (Ioan 16;13), prin Hristos și Duhul Sfânt ea fiind „Biserica Dumnezeului Celui viu, stâlp și temelie a adevărului” (1Tim. 3;15).

Între Biserica de pe pământ și cea din cer există o legătură, comuniunea are continuitate fiindcă îndumnezeirea credincioșilor începută aici pe pământ se continuă în viața veșnică, alături de Dumnezeu. Pe pământ Biserica se află în stadiul de strădanie spre a-și ridica mădularele sale, pe credincioși, pe cele mai sus trepte ale vieții duhovnicești, stadiu de luptă cu toate ispitele și păcatele întâlnite în cale; de aici, numirea de Biserică luptătoare, data Bisericii de pe pământ. În cer puterea de luptă din stadiul vieții pământești face loc vieții dumnezeiești fără ispită, trăită în har, și de aici numirea de triumfătoare, dată Bisericii din viața cealaltă. Dar nu sunt două Biserici, ci două stadii, două stări, ale aceleiași Biserici, căci și pe pământ oamenii trăiesc tot în Dumnezeu.

Misiunea principală a Bisericii este de a glorifica, de a înălța și de a face cunoscut omenirii pe Dumnezeu cel adevărat, pe Iisus Hristos ca Mântuitor.

În interiorul Bisericii, Dumnezeu se glorifică prin rugăciuni și cântări de slavă și de mulțumire și prin celelalte lucrări lăsate a se oficia în Biserică (botezuri, căsătorii, parastase, ungere cu untdelemn, rugăciuni pentru bolnavi etc.).

În exterior, Biserica are marea misiune de a duce vestea mântuirii până la marginile pământului (Fapte 1;8; Marcu 16;15-16).

Biserica lui Iisus Hristos este forța care împiedică descompunerea morală în societate și este elementul de răspândire a luminii cerești printre fiii oamenilor.

Care va fi destinul final al Bisericii ne-o spune Biblia. Biserica va fi reunită și va domni cu Iisus Hristos, bucurându-se de autoritate pe tot pământul. (1Corinteni 6;2).

Biserica va fi o mărturie eternă despre înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu (Efeseni 3;10-21) iar Hristos va fi glorificat prin Biserică în vecii vecilor. „În colo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească” (Filipeni 4;8). (va urma)